DE PRŌTOPRAXIAS JURE & PRIVILEGIIS, PLURIUM CREDITORUM COLLISIS...

Dominicus Arumäus, Johannes Melbecius, Valenti Gonzaga

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑ

I.

QUUM MONITORE IC. PAULO, quotidiana pressiùs rimari & evolvere pleniùs conveniat; & vero hodiè, ut Comicus noster Plautus adstruit, ad scrupulos plus quæratur in auro quam in homine; frequentem creditorum concursum, in hoc præsertim obærato seculo, accuratius consideranti mihi, πρωτοπραξίας ἐξάπλωσιν suscipere collibuit.

2. *πρωτοπραξίαν quam vocat Plinius, quasi πρώτην εἰσπραξίαν, prælatio quibusdam, nonnullis antelatio, aliis prærogativa debiti, Ulpiano exigendi privilegium, pragmaticis prioritas, plerumq; dicitur.*

3. *Illa jus est, quo alterum alter agendo prævertere, & in solutione præferri potis est.*

4. *Competit dominij aut privilegij ratione.*

5. *Dominium, ante debiti exolutionem omnem, suum cuique adserit, rerum propriarum vindicatione introductâ.*

6. *Si modò res illæ extent adhuc, alioquin hisce consumptis, licet dominium translatum non sit, reale tamen jus exspirat, ut post hypothecarios etiam creditores, hujusmodi domini demum admittantur.*

7. *Hoc dominij jure usus deponens, rem primùm suam depositam vindicat, nulla compensationis, deductionis, aut doli exceptione impediendus, nisi usuras sibi pactus sit.*

8. *Aut dominium transtulerit in debitorem, quod non*

statim ex sola adnumeratione pecuniæ depositæ præsumendum, ut propterea falsum sit, πολυθρύλητον illud Dd. numerationem dominium transferre;

9. Et in rebus, quæ ad pondus numerum'& mensuram, deponuntur, tacitè iis utendi fruendi concessam licentiam.

10. *Ideoq; nec Jasoni adstipulari possum, per adnumerationem pecuniæ deferendæ tabellionem ejusdem fieri dominum, mitiusq; eâ de causâ puniendum, si minus accepta restituat.*

11. *Deponentis instar, res suas reposcunt, qui aliquid debitori commodarunt, aut precario concessère.*

12. *Debitoris etiam debitores, pignora sua resoluto pignoris jure repetentes,*

13. *Coheres familiæ herciscundæ judicio, aut alius communi dividundo expertus, portionem sibi adsignatam vindicans.*

14. *Qua ratione, optimâ cautelâ prospicere sibi possunt, creditores etiam chirographarij duntaxat defunctorum, si heredis obærati creditoribus commisti, jure separationis utantur, cujus remedio, etiamsi res hereditaria, cæteris, pignoris aut hypothecæ jure, ab herede obligata proponatur, in re tamen illâ potiores competitoribus habentur, & soli admittuntur.*

15. *Verùm, impubere filio, separatis bonis suis, paterna se hereditate onerosa abstinente, num substitutus ejus, aditâ solum pupilli hereditate, creditoribus patris obligetur, intricatæ quæstionis est, Negat: ex mente IC. Marcelli, contra Ant. Fab. 2. conject. 2. tutabimur.*

16. *Unde ὡς ἐν παρόδῳ concludimus, ἀνάφανσιν sui heredis confirmare tabulas pupillares, ut mistione opus non sit, nequicquam renitente Viglio, & Lycklema.*

17. *Sic mulier soluto matrimonio, aut creditorum mariti turbâ irruente, παράφερνα & res suas dotales extantes prima deducit:*

18. Domi-

18. Domina quippe horum naturaliter permansit, quamvis in patrimonium mariti, legum subtilitate, res dotales transisse videantur, vt hoc pacto, si quod de earundem dominio ἐναντίωμα in LL. appareat, commodè ad σαφήνειαν revocari poterit.

19. Quin imò & in rebus æstimatò datis, si extent adhuc, non tantum hypothecariam, sed etiam vindicationem utilem competere mulieri, adversus præclariss. Dn. Vulteium discept. lib. c. 19. disputabimus.

20. Sic etiam pecuniâ dotali comparatæ res, dotales videntur, ut nihil prohibeat, etiam in rem utilem mulieri earum nomine accommodare, contr. Dúar. & Lud. Rom.

21. Perinde ac militi Præses provinciæ, utilem interdum vindicationem rei suâ pecuniâ ab alio comparatæ, æquitatis ratione impertit, quam fisco & ecclesiæ, eadem de causâ, cum Dd. plerisq; concedere, sine lege, erubesco.

22. Lucra si quædam constante matrimonio rebus dotalibus accesserint, marito ejusq; creditoribus cedent.

23. Nec interest communi operâ, aut ipsius etiam mulieris, quæ βοηθὸς esse debet, industriâ, adquisita proponantur.

24. Hoc uti jure communi expeditum, sic jure canonico c. significavit ext. d. donat. int. vir. & uxor. *aut Saxonico* art. 13. Landr. l. 1. *secùs ac opinatur Zobel. nondum immutatū reor.*

25. De fructibus paraphernalium luculentior disceptatio, illos non æquè lucrari maritum civili jure, cum Hot. & Tessauro verius arbitror, jure Saxonum inter illos non distinguendum autor est, Wesemb. & Matt. Coler. quod non ita pridem Lipsenses Scabini respondendo comprobarunt.

26. Mulieri quoq; illata repetenti, dimidiam partem donatorum in nuptiis concedendam Nov. constit. elect. adstruit, cui portionis quoq; consumptæ æstimationem attribuit, Danil. Moller quod textui minus conveniens.

 27. Bona

27. *Bona adventitia creditoribus repulsis filÿ vindicent, perinde atq; heredes, in quos defunctorum dominium transiit, sua sibi adserunt, nõ secus ac ipsimet, quibus succedunt, domini.*

28. *In soccidam quod datum fuerit, verbi causa* Eysern Kühe oder Schafe/ *datori ante creditores alios, vindicandum restat, etiamsi conductor pluries eam rem permutârit.*

29. *Non dispari ratione, qui rem vendendam alicui tradiderit, in pretio quoq;, pecuniâq; inde comparatâ, actionem sibi in rem, jure arrogabit.*

30. *Nec per furem dominium intervertitur, quo minus rei suæ, apud debitorem bonis excutiendum inventæ, dominus vindicationem habeat.*

31. *Consuetudo itaq; aut statutum, ut bona furto ablata, judici aut magistratui cedant, omninò improbandum, juri utpote naturali, & nostro civili contrarium, ideoq; meritò rejectum,* P. H. G. O. *Carol. V. art. 207. & 217. idemq; convellitur jur. Sax.* Landt R. *lib. 2. art. 25. & 31. Non meliori ratione nititur mos quorundam locorum, ut naufragio ejecta deperditave, non domino suo, sed loci, ubi appulsa, magistratui attribuantur; aut territorÿ domino, equi adjudicentur, si quando temeritate & imprudentiâ aurigæ, eversi labentisq; currus moles & impetus homines interimat.*

32. *Jus dominÿ venditor, fide de pretio non habita, in re mercibusq; venditis & traditis retinet, ac proinde illas ante omnes creditores sibi vindicabit.*

33. *Quando autem de pretio fides habita in dubio censeatur, cum ab animo venditoris dependeat, obscurũ est, cõjecturis & præsumptionibus heic. locus est, nec enim Menoch. adstipulor, eo ipsô statim, quod nihil exceptum de pretio, venditorem fidem emptoris secutum videri.*

34. *Quod si fides etiam de pretio habita, & expressè data sit, emptor autem fraudandi animo contractum celebrarit,*

subito-

ſubitoq́, aut paulò poſt fallat, venditorem in re vendita exiſtente, quibuscunq́, creditoribus anteferendum, poſt alios euincit And. Rauchbarus.

35. Res ſuas vindicantibus dimiſsis, ſuccedunt adepti privilegium perſonale, aut reale.

36. Perſonale aliud, creditores ſuos, etiam hypothecariis præfert, aliud chirographariis duntaxat, & perſonalibus creditoribus aliis.

37. Illùd præcipuè indultum, funeris qui causâ ſumptus aliquid legitimi erogarunt, ſive in ipſius debitoris exequias, ſive ab eo ſi viveret, funerariâ quod peteretur.

38. Quo ordine vero locoq́, admittendi? Vincent. de Franch. Negus. Matt. Coler. eos tacitis hypothecis omnibus, præferunt, non autem expreſsis, Vanderanus, & Donell. ne quidem tacitis præterquam in illatorum ab inquilino & legatorum causâ, arbitramur jure communi, omne æs alienum, & hypothecas præcedere, uti in Peruſina etiam curia, & ſenatu Pedemontano obſervari accepimus.

39. Quod prælationis jus, quamvis vulgò ad Medici, & Chirurgi Salaria, Pharmacopolæ, Hoſpitisq́, aliosve, in defuncti curam morbumq́, impenſos ſumptus, extendi conſuevit, præjudiciis tamen potius, quam ſcripto civili jure, comprobatur.

40. Quemadmodum nec prærogativâ illâ, exigendum putarem, in concurſu creditorum, quod in teſtamenti inſinuationem, inventarij confectionem, vel in alias, defuncti potiſſimum, heredisq́, cauſas, erogatum.

41. Hujusmodi ſanè creditoribus, ſi quas res debitoris in manibus habeant, compenſationis, aut retentionis beneficium non denegamus.

42. Alia ſumptus cauſa eſt, qui hereditatis, aut creditorum gratia, neceſſariò factus, ad conſervationem utpote

& aucti-

& auctionem foro cedentis, ille semper praecedit, eoq; deducto, bonorum calculus subducitur.

43. *Praecipuum quoq; quoddam privilegium personale, jus civile patri & domino, in re peculiari filij familias, aut servi, concessit, ut eorum causa, omnibus caeteris creditoribus potior habeatur, nisi sciverint hosce in merce peculiari negotiari, quo casu in tributum vocantur.*

44. *Jure Saxonico, & constit. Nov. elect. pluribus ejusmodi speciale privilegium confertur, famulis nempe primò & mercenariis domesticis, ut ratione promissae & debitae suae mercedis, omne aes alienum antecedant, si tamen usuras vel acceperint, vel sibi stipulati sint, à reliquis creditoribus non separantur.*

45. *Familiam excipiunt, justorum & exequiarum creditores, quivè sumptus in defuncti valetudinem fecêre ipsimet, aut factos persolverunt.*

46. *Si qua tamen silicernia aut περίδειπνα, ambitiosiùs celebrata fuerint, hac praerogativa non refunduntur, quod LL. 12. tab. sublata, jure canonico prohibita, SS. Patrib. invisa impiaq;, plerisq; videantur.*

47. *Sequuntur debita, quae collectarum, tributorum, aliarùmve exactionum publicarum nomine, magistratibus à non privilegiariis, proximè persoluenda.*

48. *Concessâ verò alicui immunitate â collectis & oneribus publicis, immunem tamen & exemptum non esse à collectis, quae postea ob evidentem necessitatem publicam, casumq; insolitum, indicuntur, Camerae Imperialis judicio receptum.*

49. *Deniq; ante reliqua debita aes alienum, quod coheredi heres, è bonis hereditariis immobilibus, distinctis temporibus dare cogitur, (Erbgelt Saxo vocat,) deducendum est.*

50. *Quo nomine & privilegio pretium non exigendum, quod ex venditione bonorum immobilium, definitis intervallis*

lis, etiam inter heredes, ſolvi aſſolet.

51. *Ejusmodi eſt privilegium perſonale, quod juris quadam ἀνωμαλία, ſuos alumnos creditoribus omnibus præponit, Reale alterum, hypothecariis creditoribus, aut ſua conventione, aut legis beneficio pignoris jus conſecutis, prælationis beneficium concedit, ut cum mero plenoq; jure communi, chirographariis, ſingulari favore, etiam competitoribus ſuis hypothecariis ſenioribus, præferantur.*

52. *Quale privilegium adeptus primùm, qui militiæ emendæ cauſa, cum pacto vel conventione hypotheca, pecuniam credidit.*

53. *Quare non immeritò, auctore Donello, refutantur, qui plurimi, citra conventionem mutuanti ad militiam, in morem pupilli, jus hypothecæ tacitæ largiuntur.*

54. *Hujus privilegium, etiam doti anteriori præponendum puto, contra Bl. & Neguſantium.*

55. *Sequitur proximè mulier in perſecutione ſuæ dotis, ejusve augmenti, ſiquidem ære alieno mariti non impediatur, in rebus quibuslibet, alioquin augmenti ratione in rebus duntaxat immobilibus.*

56. *Numquid autem redhibendæ dotis causa ſemper potior, non modo ſi tacitâ legis, ſed etiam expreſſâ conventionis hypothecâ anteriore, ſe creditor tueatur, ſæpiùs quæſitum, diverſimodè quoq;, in ſummo Imperij ſenatu, reſponſum accepimus; Affi. in praxi frequent. & Nov. Elect. Sax. ab æquitate commendatur; ἀναθεώρησιν juris civilis, preſſiús inquirentes, Neg: Juſtiniani verbis & menti conſonam magis, animadvertimus.*

57. *Quod tamen beneficium mulieri non indultum, in repetendis paraphernalibus, aut donatione propter nuptias.*

58. *Ut neq; ſi non naturaliter dotis numeratio interceſſerit, ſed vel cauta ſolum dos, aut confeſſata.*

59. *Quin imò nec si juramento confessionem suam firmarit maritus, aut exceptioni non numeratæ dotis renunciarit, nisi adsertio ejus, quibusdam probabilibus præterea conjecturis & præsumptionibus adjuvetur, ut ex Bl, notat Lud. Schrader.*

60. *Aut si ipsi etiam creditores, literariam solummodo cautionem, de creditis suis, sicut mulier, habeant, quo casu ipsa tanquam favorabilior, omninò præferenda.*

61. *Tale vero privilegium nulli heredum mulieris, præterquam filiis, ex eodem matrimonio descendentibus competit, neq; cessionario quidem, nisi mulieris nomine, in ejusq; utilitatem experiatur. Bald. Nov. de dot. c. 12.*

62. *Ipsi etiam mulieri denegatur, quousq; hæreseos labe imbuta arguitur; Juri veteri quoq; quando primipili causa vertebatur, quod num Novello jure imutatum sit, videbimus.*

63. *Quemadmodum neq; fiscum cum muliere, ratione dotis, pari passu, ut loquuntur Dd. temporis tantum observato ordine, ambulare tentabimus, mulieri primas omninò partes, arrogantes.*

64. *Nec perinde ac propter adulterium commissũ constante matrimonio, dote ejusq; privilegiis privatur mulier, sic etiam vidua; intra annum quoq; luctus, repudiatâ Alciati distinctione, luxuriosè vivens hujusmodi dotis beneficiis non omninò exuenda, ut contra Paul. de castro, rectè docet Ar. Pinel.*

65. *Nobilibus fœminis jure Saxonico dotalitium in feudalibus bonis constituitur, quod ritè factum, in dotis evanescentis, & in feudi usum convertendæ locum succedit, ejusdemq; privilegia sibi vindicat, ut nihil ex eo creditoribus mariti debeatur.*

66. *Quamvis etiam dotalitio hoc constituto, & acceptato, quotam statutariam hereditatis, petere vidua nequeat, quo minus tamen ex testamento conjugis, aut donatione mortis causa, rem*

sa rem aliquam singularem capere non possit, etiam de Nov. jur. Const. Elect. non video.

67. *Si quod autem dotalitij nomine pignus mulier in feudo consecuta, & rebus ita exigentibus, feudum illud vendi oporteat, an creditores mulieri invitæ suum offerre, aut pignus substituere aliud æquè idoneum possint, nobilis & eruditæ quæstionis est, æquitatis justitiæq; ratio me movet, ut adserentibus Pet. Heigio & Fachin. accedam.*

68. *Mulierem in serie πρωτοπραξίας insequitur, prærogativam, & hypothecam simul tacitam consecutus, in restitutionem qui ædium credidit, aut domino mandante, redemptori operis, pecuniam subministravit.*

69. *In rerum aliarum conservationem & refectionem mutuantibus, tum demùm id privilegij tribuitur, si nominatim ad illud negotij creditum, si impensum, & de hypotheca convenerit.*

70. *Si luculentius creditum, quam rei conservatio exposcat, in eo quod plus est, cessare privilegium, contra Alciatum verius est.*

71. *Re vero illâ corruente & extinctâ, si utiliter impensi numi, quamvis privilegio prælationis reali locus amplius non sit, personale tamen non simul deficere arbitror, cum debitoris quasi negotium gestum esse videatur, quod utiliter ceptum sufficit, licet effectum minus consequatur.*

72. *Porrò reliquis hypothecariis antefertur creditor in rebus suâ pecuniâ comparatis, si eâ lege conditioneq; data sit, ut illæ emerentur, & sibi in iisdem hypothecam conventione reservavit.*

73. *Ejusmodi privilegium nec venditori invidendum, qui rem hoc addito pacto tradit, ut sibi ea pignori maneat obligata, donec pretium plenè persolvatur;*

74. *Quod beneficium in aula Elect. Saxon. rusticis, nulla licet hypothecæ pignorisq; sit facta mentio, benignè indulgetur.*

 75. Verum

75. *Verùm an tale pignus, in re vendita immobili, sine judicis loci consensu & insinuatione, retineri constituiq; à venditore pagano possit, acriter inter se Dan. Moll. & Andr. Rauch. contendunt, huic adserenti Witebergensis, illi neganti Lipsensis dicasterij votum adstipulatur; Aff. num defendi queat, periclitabimur.*

76. *Pupillaribus pecuniis empta res, ex Constit. D. Sever. & Anton. pupillis citra conventionem jure pignoris obligata nexaq; sunt, illisve, ante reliquos hypothecarios conceduntur.*

77. *Qui servum ab hostibus redemit, obligatum etiam antea creditoribus aliis, eò usq; tamen eum tacito pignoris vinculo nexum retinet, dum sibi de pretio redemptionis fiat satis.*

78. *Deniq; Leon. Imp. Constit. specialiter cautum, ut jus pignoris vel hypotheca, ex publicis instrumentis vindicantes aliis privato instrumento nitentibus, praeponantur, etiamsi tempore posteriores sint, nisi eorundem ἰδιόχειρα trium virorum subscriptionibus, fulcita producantur.*

79. *Jure Saxonico electorali, hypotheca auctoritate & consensu judicis contracta, omninò aliis quibuscunq; anterioribus praeferenda.*

80. *Expeditum satis illud de re immobili concepto pignoris jure, de re vero mobili, usq; adeò roboris momentiq; nihil habere, ut etiam, in foro Saxon. hisce in rebus, d. Leon. Imp. constitutio non admittenda sit, auctor est Dan. Moll. quod posterius, ubi moribus & praejudiciis non est receptum, minus defendendum arbitrarer.*

81. *Caeteri creditores hypothecarij, quibus nullum praelationis privilegium competit, secundum ordinem temporis, quo quaeq; contracta est hypotheca, insequuntur.*

82. *Quod in Praetorio pignore hac conditione attenditur si diversis de causis, titulisq; creditores in possessionem missi sint, judicati vero causa, quod capitur pignus, cum personam respiciat, simpli-*

at simpliciter accipientem potiorem facit, qui igitur secundum And. Gail. eadem temporis ratio, in conventionali, Prætorio, judicialiq; pignore, observabitur?

83. Et quidem judiciale pignus à Prætorio non ἄλλο sed ἀλλεῖον, quandoquidem sit dicatúrve Prætorium, quodcunq; à judicibus, sive rei adservandæ, sive exequendi judicati causâ, pignus adsignatur?

84. Nil interest alias, hypotheca expressa sit vel tacita, cum utraq; promiscuè temporis ratione admittatur, ut non immeritò pragmaticorum dissidentium errorem propterea notârit Ant. Faber.

85. Minusq; refert, utrum generaliter bona omnia, an specialiter quædam primò obligentur, postea eadem aliis; speciali vero generaliq; simul constituto pignore, quamvis æquale utrobiq; jus competat, speciale tamen primúm excutiendum, eoq; demum excusso, ad reliqua procedendum, Sever. & Ant. rescripserunt, nisi adversus ipsum debitorem agatur, ut Surdus Impp. constitut. restrinxit, aut creditor cum extraneo contendat, ut ex Molinâ censuit Tilemanus.

86. Quin etiam, qui priorem hypothecam generalem consecutus, in rebus quoq; futuris, & post initam obligationem alteram adquisitis præferendus; Dn. Præcept. Obbrech. disp. de pign. adeò, ut nec fisco, hac in re, singulare privilegium concessum esse, contra Accurs. Everh. Bronch. & Dd. plerosq;, defendi possit.

87. Generali vero conceptâ obligatione bonorum omnium, non intelligi putarem comprehendiq; rem, quæ vendita est, tametsi quamdiu tradita non est, in dominio maneat & possessione debitoris.

88. Pecuniâ quoq; iisdem sub pignoribus mutuò datâ, qui prior pignus acceperit, non modo sortis suæ, sed & usuræ (dummodo licitæ) nomine posterioribus jure communi præfertur.

 89. Cæte-

89. *Cæterùm sapientissimo consilio, Illustr. Elect. Augustus, Ordinat. Torgens. Anno 1583. Maij. 18. hoc ita temperavit, ut tum demùm in concursu creditorum, usurarum ratio habeatur, si etiam creditoribus posterioribus aliis, bona debitoris sufficiant, sin minus, Usuræ, sortibus & debitis inferioribus principalibus, cedant: quod ad usuras tamen recompensatorias, quæ damni potissimùm emergentis causâ exiguntur, non referendum, Matt. Coler. & Dan. Moller. demonstrant.*

90. *Reliquum est, prælationis jus nudum personale, quod temporis nulla observata serie, ex causâ solum debiti, post hypothecarios, æstimatur, quale in contractibus & onerosis causis, concessum fisco, ut cum ex alio privilegio, semper quo cum contrahit bona ejus tacitè sibi pignoris titulo obliget, nec tamen nisi temporis ratione, hypothecarios antevertat; hac prærogativâ, inter creditores personales omnes, primum locum, consequatur.*

91. *Post fiscum, privilegium hoc adepti, ad res aliquas mercesve, aut præcipuè navim emendam, armandámve, pecuniam qui specialiter subministrarunt, non adjectâ certâ lege pignoris.*

92. *Pupillorum pupillarúmve, & minorum 25 annis, aliarumq; miserabilium personarum, jus est, ut suorum curatorum, & probis negotia gerentium, bona, tacitæ hypothecæ innectant, & inter personales creditores privilegiũ exigendi habeant, quod Tiraquel. favore potius, & æquitatis ratione, quam privilegij jure, ecclesiæ & piæ causæ, alimentisq;, indulget, cui non refragatur Nov. const. Elect.*

93. *Jure civili cujus depositam pecuniam ἀργυράμοιβοι & τραπεζῖται, non communicato collybo susceperunt, horum in bonis ille, pecuniâ depositâ consumptâ aut alienatâ, privilegium sibi personale vindicat, quod vulgò ad omnes depositarios*

deponen-

deponentesq; præter leges earundemq; rationes, extenditur.

94. *Confidentius etiam minusq; rectè Francisco Ripâ, idem beneficium gratis mutuum dantibus attributum.*

95. *Quorum pecuniâ creditoribus privilegiariis satisfactum, quive hoc pacto, ut ad priores creditores numi perveniant, contraxerunt, in eorundem locum suffecti, cæteris constituuntur potiores.*

96. *Omnibus deniq; Chirographariis, respublica creditrix, non Romana modo, uti post Bart. consulvit Schurffius, sed alia municipalis qualibet, præfertur.*

97. *Idem juris tribuebatur olim, jure Saxonico, arestum sine reali immissione, consecutis, quod nunc legitimè prosecutum, ab ea ipsa hora, quâ primò impetratum, jus reale Nov, Constit. Elector. inferre, ut posteriori etiam hypothecæ propterea antecedat, Coler. Moller. & alij volunt; quam sententiam nisi tot præjudicia confirmarent, perquam facile sibi fore, pluribus rationibus refellere, & secundum Negat: Witebergæ etiam auctore Wesemb. esse responsum, adserit Andr. Rauchbarus.*

98. *Hisce omnibus privilegiariis semotis & satiatis, simplices ultimò chirographarij, solaq; fide & nomine nixi, debitoris, sine temporis initi contractus respectu, pro rata cujusq; debiti, si quid bonorum restet, in tributum vocantur. Nec interest, quemadmodum contra Bl. obtinuit Br. unus vero naturaliq; demonstrato debito, alter confessione solum debitoris legitimâ, innitatur.*

99. *ἐπεισαγματικῶς duo juvat, de quibus præcipuè inter practicos disceptatur, disputando indagare. 1. Debitore mercatore, diversas negotiationes locis diversis exercente, si separatos habuerit occasione negotiationis creditores, num omnes permixti confusiq;, omnibus ejus in bonis*

bonis, in tributum vocentur, an quisq; separatim in bonis suæ negotiationis, lociq;, admittatur? prius juri civili convenientius videtur.

100. II. Utrum hypothecæ prioris & privilegij tanta vis, ut hypothecario posteriori, aut non privilegiato, bona fide solutam, & jam consumptam pecuniam, condicere & repetere semper queat, & quovis suo creditori adserere? Si fisci privilegium, aliorumq;, quibus specialiter hoc tributum, excepero, regulariter cuivis utile fore reor, quod sibi diligentiùs, justo tempore vigilârit. Witeb, cons. Sax. p. 3. quæst. 8.

CORONIS.

NUm Imperatoriæ Majestati derogetur, siquidem Princeps summus, quemquam extra provocationem subditis imperare patiatur, quasi pro subdito imperii socium & collegam habiturus sit? Neg. contra Bodin. lib. 1. de rep. c. 10. fol. 234. 254. seqq.

FINIS.

